रकाङ्गली हाङ्गलस नाङ्गलसत्रङ्गलः। अतितारतरत्वेन वांशिकै: समुपेचित:॥ चयोदगाङ्गलो वंग्रो४परः पचदगाङ्गलः। निन्दिती वंग्रतत्वज्ञेस्तयासप्रद्याङ्गलः॥ महानन्दस्तथा नन्दो विजयोश्य जयस्तथा। चलार उत्तमा वंशा मतङ्गसुनिसमाताः॥ हणाङ्गलो सञ्चानन्दो नन्द एकादमाङ्गलः। दारभाङ्गलमानसु विजय: परिकीर्तित: ॥ चतुर्द्भाङ्गलमितो जय इत्यभिधीयते। ब्रह्मा रुदी रविविधाः क्रमाद्व वावस्थिताः॥ ने विडंग प्री एता चापि सुखरत्वच भी वता। माधुर्यमिति पचामी फुन्कतेषु गुगाः स्ट्रताः॥ शीत्कारवहुल: सत्थी विखर: स्फुटिती लघु:। व्यमधुरख विज्ञेयाः षड् दोषाः फुत्कते क्रमात्॥ ष्ट्रयाप्रयोगवाचु ल्यमत्यतः गीतवादने । रिभरों रेथेती श्तीव निन्दिती वांश्रिकी मत: । स्थानकादिनयाभिज्ञी गमकात्यः स्फुटाचरः। ग्रीव्रहस्त: कलाभिज्ञी वांश्रिको रक्त उच्यते ॥ प्रमुक्तिम्बह्मित्रच युक्तिचेवाङ्गुरेग्गाः॥ सुखानलं सुखरलं अङ्गुलीसारणांत्रया। समस्त्रामकज्ञानं रागरागाङ्गवेदिता ॥ क्रियाभाषाविभाषासु इच्ता गीतवादने। व्यक्षाने चापि दु:स्थाने नादनिक्नायकौ प्रतम्। गात् गां स्थानदाल्खं तद्या च्छादनं तथा। वांशिकस्य गुणा रते मया संचिष्य दर्शिता: "" इति संगीतदामोदर: ॥

वंग्रः, चि, (वंग्रे भवः।वंग्र + "हिमाहिश्यो यत्।"

१। ३। ५१। इति यत्।) सदंग्रचातः। तत्तवंग्रः। कुल्यः २ वीज्यः ३। इति चिकाखःग्रेषः॥ (यथा, मतुः।१। ६१।

"खायभुवस्थास्य मनोः षड्वंग्र्या मनवोऽपरे॥"
वंग्रोत्पन्नमाचे च। यथा, रघुः।१०। १६।

"वंग्रा गुणाः खल्लिष लोककाचाः

प्रारम्भस्रच्याः प्रथिमानमाषुः ॥"
यद्योद्वेतास्रविष्रेषः। एस्रावयवविष्रेषस्यः दित वंश्रप्रव्यदर्शनात्॥ यथा, भागवते ।१११८॥३३। "यद्शिभिनिकितवंश्रवंश्यन

स्त्रणं लचा रोमनखें: पिनहम् ")
वकं, इ ह कौटित्थे। गतौ। इति कविकस्पद्भः॥
(भ्या०-ग्रात्म०-च्यक॰-सक॰ च-सेट्।) कौटित्थ-मिइ कुटिलीभावः कुटिलोकरणच। इ,वङ्काते। इ, वङ्काते काष्ठं कुटिलं स्थाद्यर्थः। वङ्काते काष्ठं कुटिलं स्थाद्यर्थः। वङ्काते काष्ठं कुटिलं करोती खर्थः। इति दुर्गादासः॥
यक्क, ह गतौ। इति कविकत्पद्दमः॥ (भ्या०-च्यात्म०-सक०-सेट्।) इ, वक्काते। इति दुर्गा-

वक्तयः, चि, (बूबस्वा + तयः।) कुत्सितः। होनः। (यया, मतः। ८।६६। "नाध्यधीनो न वक्तयो न दस्तनं विकर्मकत्॥") वचनार्हः। इति मेदिनी। ये, १०३॥ (यया, महाभारते। १८। ७६। २३। "वक्तयास्वापि राजानः सर्वे सह सुद्धक्यनेः।

युधिष्ठरस्थात्रमेघो भवद्भिरत्यस्यताम् ॥"
वच् + भावे तद्य। ) वचने, की ॥
वक्ता, [ऋ] चि, (वच् + छच्। ) योवक्तुं जानाति
सः। इति भरतः ॥ स्यौचित्यात् बहु विधिष्टं वहित। इति सुकुटः॥ (यथा, हितोपरिधे।
"भट्टं कतं कतं मौनं को कि कि के लहागमे।
दर्दुरा यच वक्तारस्तच मौनं हि स्योभनम्॥")
सत्पर्यायः। वदः २ वहावदः ३। इत्यमरः।
३।१।२५॥ वहान्यः ४ वप्ता ५। इति जटाधरः॥ सुस्ठवक्ता। इति भरतः॥ बहुसाधी।
इत्येत्री। तत्पर्यायः। वाचोयुक्तिपटः २ वाम्मी ३
वावदूकः ४। इत्यमरः॥ वचकाः ५ सुवचाः ६
प्रवाक् ०। इति जटाधरः॥ पिछतः। इति
भेदिनी। ते, ५३॥

वक्षं, क्षी, (विक्त खनेनेति। वस् + "गुष्ठवीपित्तविषयिमसिद्यदिश्यस्तः।" उगा॰ 8।
१६६। इति चः।) सुखम्। इत्यमरः।२।
६। प्ट॥ (यथा, मनी। प। २०२।
"धम्मोपदेशं दर्पेण विप्रागामस्य कुर्वतः।
तप्तमासेचयेतेनं वक्षे श्रीचे च पाष्टियः॥")
तगरम् सम्। इति प्रव्यमाना॥ वस्त्रमेदः।
इति मेदिनी। रे, प्रश्ला हन्दोविष्रेषः। इति
देमचन्दः॥ तस्य स्वागादि यथा,—
"भवत्रद्वसमं वक्षं विष्रमस्य कदाचन।
तथोईयोर्पान्तिश्च स्व्वस्त्रद्वस्थायिते॥
वक्षं गुग्थां मगौ स्थातामब्द्योंश्वरुधाः

खन हिरावनी श्लोक: पूरियतवा:।
"वक्षामीनं घदा स्तरं चचुनीं लोत्यलं पुसम्।
बक्षवीनां सुरारातिचेतो सङ्गं चचारोचे:॥"
इति इन्दोमञ्जरी॥

वक्रखरः, पुं, (वक्तस्य चुर इव प्रघोदरादिलात् खः।) दन्तः। इति चिकाखप्रेषः॥ वक्रकः पं (वक्तस्यो वक्राट चायते इति।

वक्त्रजः, पुं, (ज्ञासागी वक्ताद् जायते इति। ज्ञासागीयस्य सुखसासीत् इति स्रते:। जन् + डः।) ज्ञासगः। इति चिकाष्टप्रेयः॥ सुख-चाते चि॥

वक्रतालं, क्री, (वक्रस्य तालम्।) सुखवाद्यम्। इति केचित्॥ निकास्त्रपेषे सुखवाद्यं वक-वालमिति लिखितम्॥

वक्रपष्टः, पुं, (वक्रस्थ पट्ट इव।) चाश्वाझभोजन-पात्रम्। नोवड्डा इति भाषा। तन्पर्यायः। तंलिका २ तलसारकम् ३। इति देमचन्तः। ४।३१०॥

वक्रमेरी, [न्] पुं, (वक्रं भिनत्तीत । भिद्र + व्यिनि:।) तित्तरस:। इति चेमचन्द्र:। ६। २५॥ सुखभेदके, चि॥

वक्षवासः, पुं, (वक्षं वासयित सुरभीकरोतीत। वासि + "कम्मेग्यम्।" ३।२।१। इत्यम्।) वारङ्गः। इति राजनिर्धेग्दः। (विवरसमस्य वारङ्गग्रन्दे जातयम्॥ वक्षस्य वासः।) सुख-गन्यस्य॥

वक्र शोधनं, क्षी, (वक्रस्य शोधनमिव।) भयम्। इति राजनिर्घयः॥ (वक्रस्य शोधनम्।) सुखग्रुडिकरणस्य॥

वक्तभोधी, [न्] पुं. (वक्तं भोधयतीति । युघ् + शिच् + शिनिः ।) जम्बीरः । इति जटाधरः ॥ सखभोधके, जि॥

वक्रासवः, पुं, (वक्रस्य व्यासवः।) व्यथरमधु। इति चिकावडप्रेषः॥

"कालागुग्रारिवा वक्रं तगरं कुटिलं ग्रटम्।
महोरगं वर्तं जिद्धं दीनं तगरपादिकम्॥"
इति वैद्यकरसमालायाम्॥

तथास्य विषय: ।

"भ्रताक रेखन्द्रकीया वक्षवाधीमने: स्तम्।
तैनं नस्य मरुत्येश्वतिमिरोईगरापहम्॥"

इति भ्रताकार्यं तैनम्।

इति चक्रपाणिसंग्रहे भिरोरोगाधिकारे॥)
वकः, पुं, (वच्रतीत। वच्र गतीं + "स्माधितचिवच्रीति।" उगा॰ २। १३। इति रक्।
न्यङ्गादिलात् कुलम्।) भनेस्यरः। इति
मेदिनी। रे, ६५॥ मङ्गलग्रहः। इति देमचन्नः।२।३०॥ रुदः। चिपुरासुरः। इति
घरिषः॥ पर्पटः। इति राजनिर्वेष्टः॥ वक्रगतिविधिष्टग्रहः। स तु यस्य ग्रहस्यास्यतात् रखिष्टितराभीयाचिभाशानार्गतादंभात्

पश्चमध्यां प्रे रिविक्ताष्ठति । यथा, -
"वन्नाः खुः पश्चम्ब्रेश्ने लितवन्ना नगाष्ट्रमे ।

नवसे द्यामे भानी जायते सङ्चा मितः ॥

दादणेकाद्ये क्यें लभन्ने भीवनां पुनः ।

रिविख्यां भक्तिं गावधेः संख्याच कक्पाते ॥

न तु राख्यन्नरस्मात्रीत् दितीयादिनिक्तप्रमम् ।

राहुकेत् सदा वन्नी भीवृगी चन्द्रभास्करो ॥"

इति च्योतिस्तत्वम्॥

(करूषदेशीयवृपतिभेदः। यथा, महाभारते। २।१८।११।

"तमेव च महाराज ! शिष्यवत् बसुपस्मितः। वकः करूषधिपतिम्मायायोधी महावलः॥")
वकः वि, (वक्कते इति । विक कौटिन्धे + रन्।
एषोदरादिन्तात् न लोपः। यदा, विष्य + रन्।)
चावृत्तः। वाका इति भाषा। तत्प्रयायः।
चारालम् २ वृज्ञिनम् ३ विष्यम् ३ कर्मिमत् ५ कुष्तिम् ६ नतम् २ चाविद्वम् ८ कुटिलम् ६ सुम्म् १० विक्तितम् १९ । इत्यमरः।
३।र।२॥ वङ्करम् १२ वेङ्कर २ विनतम् १४ उन्हरम् १५ । इति प्रन्दरकावनी ॥ च्यवनतः १६
च्यानतः १० भक्करः १८ । इति जटाधरः ॥ ॥